

delse med rejser af varierende længde. Miljøet belastes, der er tale om ressourcspild.

Det skal også bemærkes, at Danmark ikke ubetinget er et højafgiftsland. Vi er det i forhold til Tyskland og de sydeuropæiske lande, men ikke i forhold til Sverige, Finland, Storbritannien og Irland.

Danmark har allerede gjort en del for at tilnærme sig afgifterne i de andre EU-lande. Inden det afgiftsfri salg ophører den 1. juli 1999, må Danmark naturligvis tage stilling til, hvordan de nødvendige fortsatte justeringer af afgiftsniveauet skal udformes.

Endelig mener Det Radikale Venstre ikke, at man kan sige noget sikkert om den samlede påvirkning på antallet af arbejdspladser. Vi ønsker at følge de aftalte regler om det indre marked og kan ikke støtte forslaget til vedtagelse fra hr. Kim Behnke.

Og til allersidst. Jeg har svært ved at følge hr. Kim Behnke, når han taler om affektionsværdi i forbindelse med en liter cognac og en karton cigaretter, men jeg skal skynde mig at indrømme, at jeg sagtens kan se nydelsesværdien.

Sonja Albrink (CD):

Når man køber en charterrejse, om det så er til Costa del Sol, eller om det er til Gardasøen, fylder den billet, man får, jo ikke særlig meget, når den bliver sendt i kuverten. Det, der fylder noget, er de flotte, farvestrålende brochurer, der ligger sammen med billetten, og som viser, hvad man kan købe toldfrit i flyet.

Man kan så spørge, om det er rimeligt, eller om det er urimeligt, at fordi man vælger at flyve fra et EU-land til et andet EU-land, skal man både kunne købe whisky, cigaretter, parfume med mere.

Lad mig straks slå fast, at i CD står vi bag den beslutning, som blev truffet i 1991 om afvikling af det toldfrie salg. Der blev givet en ret lang frist for lande og virksomheder til at indrette sig på de ændrede forhold, der ville komme.

I CD er vi helt opmærksom på, at hensynet til turistindustrien og de danske arbejdspladser, der ligger i det toldfrie salg, er meget vigtigt, og som det allerede er sagt talrige gange i dag, kræver en udskydelse af fristen enstemmighed.

Det engelske formandskab har klart tilkendegivet, at man ikke ønsker det toldfrie salg sat på dagsordenen, og det er da også klart, at hvis Tyskland eller andre EU-lande mod forventning beder Kommissionen om at tage spørgs-

målet om en forlængelse af overgangsordningen op, mener jeg, at vi i Danmark efter CD's opfattelse ikke skal stille os hindrende i vejen for en forlængelse. Så kommer der måske det, der hedder en ny situation.

Tidligere ordførere har også været inde på, at der er problemer i flere geografiske områder, hvor alternativ økonomisk aktivitet og beskæftigelse kan vise sig vanskelig. Også det synspunkt bakker vi op om i CD, men som sagt, vi står bag det, som vi besluttede i 1991.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil allerførst godt sige, at vi i Dansk Folkeparti er meget tilfredse med, at vi har denne debat. Det er jo ikke første gang, vi i Dansk Folkeparti har forsøgt at sætte fokus på det toldfrie salg, som skal afskaffes i sommeren 1999 efter den beslutning, der ligger fra 1991.

Første gang, vi forsøgte at sætte fokus på det, efter at partiet var blevet dannet i efteråret 1995, var allerede den 9. august 1996, hvor vi havde et samråd med skatteministeren i Folketingets Europaudvalg, og hvor vi forsøgte at få det her diskuteret. Det var faktisk allerede i det samråd den 9. august 1996, vi fik lovet den rapport om konsekvenserne for Danmark ved et bortfald af toldfrit salg, som først kom i december 1997.

Næste gang, vi havde indkaldt skatteministeren til samråd i Europaudvalget for at diskutere videre, var den 18. juli 1997, altså i sommer, et års tid efter det første samråd. Det var bl.a. for at lægge yderligere pres på skatteministeren for at få den rapport, som han havde lovet allerede et år forinden, og det var selvfølgelig også for at få diskuteret yderligere og for at få nogle flere partier end os alene til at arbejde for, at denne beslutning skulle tages op til revision. Vi oplevede på det samrådsmøde det dejlige, at det ikke bare var Dansk Folkeparti, der nu kæmpede for at få beslutningen taget af bordet, men at CD også begyndte at udtrykke skepsis over for den beslutning, der var taget i 1991.

Tredje gang, det var oppe til debat, var så i forbindelse med Folketingets spørgetid den 26. november sidste år. Her rykkede vi igen fra Dansk Folkeparti, og det var i øvrigt sammen med hr. Arne Melchior, for den rapport, som skatteministeren så kom med til udvalget den 5. december sidste år.

Nu har vi så igen den 21. januar haft et samråd, denne gang i Skatteudvalget, og vi har en forespørgselsdebat i dag den 29. januar. Det, vi kan observere ydermere er sket siden starttids-